

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 330/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpeného Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., Zámocká 5, Bratislava, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite v konaní ČVS: PPZ-169/UBOK-PK-ZA-2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite (ďalej len „OČTK“) v konaní ČVS: PPZ-169/UBOK-PK-ZA-2024. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti žiada, aby ústavný súd prikázal OČTK konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietrahov a priznal mu primerané finančné zadost'učinenie v sume 10 000 eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením vyšetrovatel'ky ČVS: PPZ-357/NKA-BA3-2020 z 25. mája 2022 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil 17. augusta 2022. O sťažnosti rozhodol prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uznesením zo 7. septembra 2022 tak, že ju zamietol ako nedôvodnú. Zamietol aj sťažnosť ďalšieho spoluobvineného v predmetnej veci.

3. Dňa 12. septembra 2022 podal sťažovateľ návrh na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku. Generálny prokurátor Slovenskej republiky upovedomením z 18. januára 2023 oznámil, že podanému návrhu podľa § 365 ods. 1 Trestného poriadku nevyhovel.

4. Vyšetrovateľka uznesením ČVS: PPZ-357/NKA-BA3-2020 z 22. mája 2023 vzniesla sťažovateľovi obvinenie aj za zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil 12. júna 2023. Prokurátor špeciálnej prokuratúry uznesením zo 16. novembra 2023 sťažnosti vyhovel a uznesenie vyšetrovateľky z 22. mája 2023 zrušil.

5. V trestnej veci sťažovateľa vyšetrovateľka stanovila záverečné preštudovanie spisu a postupom podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku vyšetrovací spis postúpila prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby. Prokurátor postupom podľa § 230 ods. 2 písm. d) Trestného poriadku vec vrátil vyšetrovateľke na doplnenie vyšetrovania. V zmysle uloženého pokynu prokurátora došlo k premlčaniu trestného stíhania a súčasne i k zastaveniu trestného stíhania spoluobvineného (██████████). Vo vzťahu k sťažovateľovi došlo k zníženiu trestnej sadzby, avšak k premlčaniu trestného stíhania nedošlo.

6. Vzhľadom na zastavenie trestného stíhania spoluobvineného podal sťažovateľ 17. januára 2025 generálnej prokuratúre návrh na zastavenie trestného stíhania, keďže došlo k dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. Generálna prokuratúra návrh postúpila z dôvodu príslušnosti Krajskej prokuratúre v Nitre. Krajská prokuratúra v Nitre návrh sťažovateľa odstúpila na ďalšie konanie Krajskej prokuratúre v Žiline, ktorá tento návrh 14. februára 2025 odstúpila do vyšetrovacieho spisu na vlastné vyhodnotenie vyšetrovateľke.

7. K 25. marcu 2025 sťažovateľ neevidoval zo strany vyšetrovateľky žiaden úkon.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Podstatou argumentácie sťažovateľa je námietka, že OČTK v napadnutom konaní v rámci vyšetrovania skutku v jeho trestnej veci nepostupovali bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote, čím boli porušené ním označené práva podľa ústavy a dohovoru, osobitne namieta, že vyšetrovateľka doteraz nerozhodla o návrhu sťažovateľa na zastavenie trestného stíhania, resp. že vypočula len spoluobvineného v procesnom postavení svedka.

9. Trestné konanie vedené proti sťažovateľovi nie je právne ani fakticky zložité, keďže zločin prijímania úplatku patrí k pomerne štandardnej súčasť rozhodovacej praxe OČTK.

10. Sťažovateľovi nemožno pripísať zodpovednosť za vzniknuté prietahy, riadne a včas si uplatňoval svoje procesné práva a povinnosti, pričom jeho konanie nevedlo k sťaženiu alebo oddiaľovaniu vyšetrovania.

11. Pri hodnotení postupu OČTK je potrebné zohľadniť význam konania pre sťažovateľa. Od ďalšieho postupu vyšetrovateľky závisí, či trestné stíhanie bude zastavené alebo bude pokračovať. Nečinnosť vyšetrovateľky môže mať vážny dopad na sťažovateľov osobný a profesionálny život. Sťažovateľ je primátorom mesta ██████████. Postup vyšetrovateľky

vyvoláva u sťažovateľa pochybnosť o dodržiavaní garancií jeho práv. Existuje „*dôvodná obava, že jeho trestné konanie nebude prejednané v rámci práva na prejednanie veci v primeranej lehote.*“. Od vznesenia obvinenia je sťažovateľ v stave dlhodobej právnej neistoty, a to aj v dôsledku toho, že OČTK riadne nevykonávajú úkony na vykonanie dôkazov. Od vrátenia veci prokurátorom vyšetrovatelka vykonala iba výsluch svedka (pôvodného spoluobvineného), ktorý v danom procesnom postavení odmietol vypovedať. Iný procesný alebo administratívny úkon v danej veci nemožno identifikovať, pritom bez ďalších úkonov zo strany OČTK nemožno prípravné konanie skončiť. Postup vyšetrovatelky je neefektívny a nesústredený a z ústavnoprávneho hľadiska neprijateľný. Od postupu vyšetrovatelky závisí trvanie trestného stíhania sťažovateľa, pritom od vznesenia obvinenia trestné konanie trvá takmer tri roky.

12. Nečinnosť OČTK vyvoláva u sťažovateľa pocity frustrácie, neistoty a nedôvery vo fungovanie právneho systému. Je potrebné zohľadniť, že sťažovateľ vykonáva funkciu primátora, taktiež intenzitu a rozsah porušenia označených práv, povahu napadnutého konania a jeho význam pre sťažovateľa. Všetky tieto okolnosti odôvodňujú priznanie finančného zadosťučinenia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

14. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

15. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010). Z toho vyplýva, že právne východiská, na základe ktorých ústavný súd preskúmava, či došlo k ich porušeniu, sú vo vzťahu k označeným právam identické.

16. Podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a teda aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 154/06, I. ÚS 76/03, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019,

II. ÚS 315/2020). Právna neistota v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania. K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stíhanej osoby (II. ÚS 85/05, II. ÚS 325/06, III. ÚS 354/08, I. ÚS 316/2014, III. ÚS 363/2018, II. ÚS 315/2020).

17. Ústavný súd už stabilne judikuje, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni od okamihu vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, keď sa dotknutá osoba stáva procesnou stranou v konaní (§ 10 ods. 10 posledná veta Trestného poriadku) buď ako obvinený, alebo poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 77/09, III. ÚS 363/2018). Aj z konštantnej judikatúry EŠLP taktiež vyplýva, že v súvislosti s ochranou práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru primeraná lehota na rozhodnutie v trestnej veci začína plynúť od obvinenia, ku ktorému spravidla dochádza v prípravnom konaní (rozsudok EŠLP vo veci Wemhoff proti Spolkovej republike Nemecko z 27. 6. 1968, séria A, č. 7, bod 19).

18. Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní či inom konaní pred orgánom verejnej moci má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na kratšie obdobia nečinnosti orgánu verejnej moci ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01, II. ÚS 129/06, I. ÚS 287/2017).

19. Z prehľadu napadnutého konania vyplýva, že sťažovateľ využíval aktívne svoje procesné práva – proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal v auguste 2022 sťažnosť, ktorú prokurátor 7. septembra 2022 zamietol. Následne 12. septembra 2022 podal návrh na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku (zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní), ktorému generálny prokurátor nevyhovel (upovedomenie z 18. januára 2023). Následne bolo sťažovateľovi 22. mája 2023 vznesené ďalšie obvinenie, proti ktorému podal 12. júna 2023 sťažnosť, ktorej prokurátor 16. novembra 2023 vyhovel. Vo veci bolo nariadené preštudovanie spisu a následne vyšetrovateľka podala prokurátorovi návrh na podanie obžaloby. Prokurátor vec vrátil na doplnenie dokazovania opatrením z 9. septembra 2024, v ktorom reflektoval zmenu právnej úpravy s účinnosťou od 6. augusta 2024, ktorá viedla k zastaveniu trestného stíhania spoluobvineného, a tým aj k podstatnej zmene dôkaznej situácie v trestnej veci sťažovateľa. Uložil vyšetrovateľke záväzný pokyn vypočuť spoluobvineného v procesnom postavení svedka, pričom v závislosti od jeho výpovede mala zvážiť ďalší procesný postup, prípadné doplnenie dokazovania a následné preštudovanie vyšetrovacieho spisu.

20. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na to, že prípravné konanie v jeho trestnej veci trvá takmer 3 roky (od vznesenia obvinenia 25. mája 2022). Namíeta neefektívny postup vyšetrovateľky – pričom výlučne namíeta len jej postup po vrátení veci prokurátorom (opatrením z 9. septembra

2024). Namieta, že vyšetrovatelka vypočula len bývalého spoluobvineného v postavení svedka a doteraz nerozhodla o návrhu sťažovateľa na zastavenie trestného stíhania zo 17. januára 2025, ktorý jej bol odstúpený Krajskou prokuratúrou v Žiline 14. februára 2025, resp. nevykonala iný procesný alebo administratívny úkon. Iný príklad neefektívneho postupu, prípadne jej nečinnosti v ústavnej sťažnosti neuvádza. Je teda zrejmé, že sťažovateľ namieta postup vyšetrovatelky po septembri 2024, keď bola vec vrátená vyšetrovatelke so záväzným pokynom, hoci jednu časť záväzného pokynu vyšetrovatelka už realizovala (výsluch špecifikovaného svedka), pričom vo zvyšku jej bolo dané na uváženie, aký ďalší procesný postup zvolí (vrátane doplnenia dokazovania). Z argumentácie sťažovateľa ústavný súd neidentifikoval také pochybenie vyšetrovatelky, ktoré by malo ústavnoprávnu intenzitu. Je zrejmé, že jeho sťažnostná argumentácia sa koncentruje do nespokojnosti s postupom vyšetrovatelky po vydaní opatrenia prokurátorom v septembri 2024, ide teda v zásade o obdobie posledných 8 mesiacov, v ktorom vyšetrovatelka vykonala jeden úkon (v zmysle záväzného pokynu prokurátora). Jej namietanú nečinnosť vo vzťahu k nevykonaniu iných procesných alebo administratívnych úkonov, resp. vo vzťahu k nerozhodnutiu o návrhu na zastavenie trestného stíhania nemožno vnímať ako pochybenie takej intenzity, ktoré by viedlo k možnému záveru o porušení označených práv sťažovateľa podľa ústavy a dohovoru.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

22. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu